

Een lachende reiger.

Wap wap wap

Lente, zomer, mooi weer, zalig... Zon, veel zon.

Geroepen heb ik op de zon.

En ze kwam. En ze scheen. En het werd warm, veel te warm. Ik zal waarschijnlijk niet alleen geroepen hebben... Boven slapen werd moeilijk. Het was er warm. Veel te warm naar mijn goesting. Dus werd het kiezen tussen het gezoem van de airco... of het kletteren van de borrelsteen. Juist, keuze snel gemaakt. In de veranda werd de schommelstoel een beetje opzij gezet en mijn "popup-bed" was snel gelinstalleerd: een draai aan de knop en de rest ging vanzelf. Met de venster en de deur open was het er 's nachts lekker fris, ik had zelfs een dekentje nodig. Op een morgen, vroeg zo rond 6 uur, wap wap wap... Eén oog open, nog een oog open... op zo'n 1,5 meter van mijn bed vloog de reiger. Om tussen de veranda en de aquaranda door te kunnen vloog hij een beetje schuin, zoals een stuntvlieger, om dan te landen op het gras. Ik steunde op mijne elleboog om hem beter te kunnen volgen. Hij zocht een opening om de aquaranda in te kunnen. Helaas dit restaurant was gesloten. En onze vissen? Ze lachten en stoken allemaal hun tong uit!

Wie laatst lacht...

Herfst, fris, koud. Sommige planten haal je best binnen

**Aquaranda
van Marèse & Gerard**

of ze bevrozen. De grote plantenbakken worden in de veranda gereden. Het terras gepoetst, ik had mijn werk. Gerard zat op de bank naar de vissen te kijken. Het schuifraam stond open. De bladeren vielen op het gras. Ik heb Gerard zien gritselen. Hij deed ze in de kruiwagen om ze naar achter te doen.

Ik denk dat we zijn uitgelopen, want de dag nadien: omstreeks 10 uur, een paniekerige roep lokt mij naar buiten.

Gerard wijst naar de vijver. "Een reiger in de aquaranda!"

...Hij vliegt tegen het raam.

...Hij vliegt tegen het dak.

...Hij is in paniek.

Om brokken te voorkomen zet ik de deuren open.

Hij kiest het hazenpad, en hij lacht!

Wij waren stomverbaasd. Hoe was dit kunnen gebeuren? We vermoeden dat hij is binnen geglipt toen Gerard achter was en ik te druk bezig was om iets in de gaten te hebben.

Een avond, een nacht en een ochtend: tijd genoeg om te vissen. Resultaat: minstens 10 vissen weg! We mogen blij zijn dat we nog vissen hebben. De overige vissen zaten op de bodem, diep, daar waren ze veilig.

Zondag 22 nov. 2015 9.00 uur: Ik zie hem komen aanvliegen. Hij landt op het gras, maar het restaurant is weer gesloten.

De Blauwe Reiger (Ardea cinerea) verdient zeker de gouden medaille voor geduld. Hij kan uren staan wachten tot er een geschikte prooi in zijn blikveld komt. Zijn lange hals is dan S-vormig ingetrokken, klaar om als een pijl uit een boog vooruit te schieten en zijn slachtoffer met de dolksnavel te spietsen.